

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 726. Usque Ad Annum 813

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1760

VD18 90117859

§.44. Pauli Papæobitus. Constantinus intruditur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66091](#)

ratoris ad Francos in quodam Concilio ^{Sæcul. VIII.} Gentiliaci prope Parisios auditu fuere; A.C. 766. ibi enim Rex Pipinus Festum Paschæ ^{v. Coint. an.} anno septingentesimo sexagesimo septimo ^{767. n. I. 2.} decima nona Aprilis celebravit. Huic &c. Concilio Pauli Papæ quoque Legati interfuere, qui cum Græcis præsentibus aliquam de Trinitate Quæstionem, videlicet, an Spiritus Sanctus æque ac ^{to. 6. Cont.} Filius procedat a Patre, agitaverunt. ^{p. 1703.} Nam jam illo tempore Græci Latinis objiciebant, quod Symbolo Constantinopolitano vocem *Filioque* adjecissent. De Sanctorum Imaginibus quoque mota est quæstio, videlicet, an illæ in Ecclesiis essent collocandæ. Credibile est, Græcorum Legatos Imperatorem Dominum suum apud Regem Pipinum voluisse defendere, a Romanis accusatum, quod in Oriente Religionem turbaret, & bellum in Imagines moveret, atque Græculos retorquendo accusationem Romanos arguisse, quod circa Trinitatem errarent. Quid in eo Concilio definitum fuerit, nescimus.

§. XLIV.

Pauli Papæ obitus. Constantinus intruditur.

Paulus Papa æstate sequente cum per *Anast.* in maximos calores in Ecclesia S. Pauli *Paul. v. Pa-* demoraretur, morbo correptus *pebr.* expiravit

Sæcul. VIII. vigesima prima Junii anno septingentesimo sexagesimo septimo, cum S. Sedem tenuisset annos decem & mensem unum. Una ordinatione mense Decembri crevit Presbyteros duodecim, Diaconos duos, & per diversa loca Episcopos tres. Primum ad S. Paulum, ubi decesserat, sepultus; at post spatium trium mensium translatus est trans Tiberim ad S. Petrum, *Mariyr. R.* ibique in Oratorio S. Virginis, quod ex 28. Junii. truxerat, terræ mandatus. Sanctis adscriptus est, & honoratur vigesima octava Junii. Sacra Sedes vacavit mensibus tredecim, non sine turbis.

Anast. in Steph. III. deducto, Dux quidam nomine Toto, qui a multo tempore cum fratribus suis Constantino, Passivo, & Paschale Nepesina in urbe morabatur, Romam venit, collecta valida manu militum & agrestium, quos repente ex Nepesina Civitate & ex aliis Tusciæ locis exciverat. Urbem ingressi per portam S. Pancratii, cum in aedes Totonis pervenissent, statim Constantium ipsius Germanum hominem Laicum in Papam eligunt, moxque loricati & arma quatientes in Palatum Patriarchale Lateranense & in atria Vicedomini introducunt. Accersitum deinde Georgium Episcopum Prænestinum compellunt, ut eum Tonsura Ecclesiastica iniciaret. Repugnabat Episcopus, & ad pedes Constantini

stantini corruens per Divina Mysteria Sæcul. VIII.
adjurabat, ut ab impio proposito recede- A. C. 767.
ret, ne per eum monstrum inauditum
pateretur Ecclesia. At seditiosi commi-
nantes, nisi faceret, ipsum ultima esse
passurum, tandem eo adegerunt, ut ti-
more turbatus, manum imponeret, &
Constantinum initiatet, qui Lateranum
vi obtinuit. Altera die (erat autem Fe-
ria secunda) vigesima secunda Junii idem
Episcopus Constantinum in Oratorio S.
Laurentii in eodem Palatio Subdiaconum
contra Canones ordinat. Dominica se-
quente Constantinus stipatus armatorum
phalange Basilicam S. Petri ingressus ab
eodem Georgio & duobus aliis Episcopis
Eustasio Episcopo Albanensi, & Citona-
to Portuensi ordinatus Episcopus Roma-
nus Sacram Sedem mensibus tredecim
vi occupatam tenuit. Nullum antehac
similis invasionis exemplum in Historia
Ecclesiæ Romanæ occurrit. Georgius
Prænestinus, qui Constantinum conse-
craverat, post paucos dies pessimo mor-
bo correptus arescentibus membris Mis-
farum solemnia amplius celebrare non
valuit, & dextra ejus ita contracta est,
ut eam ad os elevare prohiberetur. Sic
tremens & languens vitam finivit.